

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **NDŽ, s. r. o.**, so sídlom v Žiline, Košická 2, zastúpenej advokátskou kanceláriou **Q. B. F. VYRVA, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Mierová 48/B, proti žalovanému **Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom Vazovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2662/2010-1410 zo dňa 27. januára 2011, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. júla 2011, č. k. 21S/12/2011-57, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. júla 2011, č. k. 21S/12/2011-57 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 130,91 eura, ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokátskej kancelárie Q. B. F. VYRVA, s. r. o., so sídlom Mierová 48/B, Bratislava, vedený v Československej obchodnej banke, a. s., č. ú. X. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 2662/2010-1410 zo dňa 27.01.2011 v spojení s rozhodnutím Colného úradu

Žilina č. 39729/2009 zo dňa 02.12.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Žilina č. 39729/2009-6031 zo dňa 02.12.2009, ktorým Colný úrad Žilina podľa § 46 a § 30 písm. i/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v súvislosti s konaním o povolení obnovy konania vo veci právoplatného rozhodnutia o vzniku colného dlhu Colného úradu Žilina č. j. 16-6021/98 zo dňa 08.01.1998, konanie zastavil z dôvodu, že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že s poukazom na ustanovenie § 65 ods. 2 zákona o správnom konaní, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia toto rozhodnutie zruší alebo ho zmení. Krajský súd uviedol, že nie je možné zastaviť konanie podľa § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku z dôvodu prekážky veci už raz právoplatne rozhodnutej. Žalobca totiž nepodal návrh v rovnakej veci o ktorej už raz správny orgán právoplatne rozhodol, ale návrh, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté z dôvodu, že žalovaný aplikoval ustanovenie § 65 ods. 2 správneho poriadku tak, že zrušil rozhodnutie o povolení obnovy konania. V ostatnom poukazuje krajský súd na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/32/2005 zo dňa 04.11.2005, v ktorom je presne a jasne stanovený ďalší postup žalovaného v konaní o návrhu na obnovu konania.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyňi priznal náhradu trov konania v sume 740,31 eura, ktorá suma predstavuje náhradu súdneho poplatku vo výške 66 eur, a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 674,31 eura za štyri úkony právnej služby v roku 2011 po 123,50 eura ako aj štyrikrát paušál po 7,41 eura, vrátane 20 % DPH, za jeden úkon právnej služby v roku 2011 vo výške 30,88 eura a jedenkrát paušál vo výške 7,41 eura, vrátane 20 % DPH.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalovaný poukazoval na to, že colný úrad rozhodnutím č. 39729/2009-6031 zo dňa 02.12.2009 zastavil konanie v súvislosti s konaním o povolení obnovy konania vo veci právoplatného rozhodnutia o vzniku colného dlhu č. 16-6021/98 zo dňa 08.01.1998 z dôvodu, že v tej istej veci sa rozhodlo rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004, ktorým bolo v mimo odvolacom konaní zrušené rozhodnutie colného úradu č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004, ktorým colný úrad povolil obnovu konania vo veci rozhodnutia o vzniku colného dlhu č. 16-6021/98 zo dňa 08.01.1998. Rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/12924/2004-75 zo dňa 15.11.2004. Žalovaný ďalej poukazoval na to, že žalobca neuspel ani pri podaní žaloby o preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia Ministerstva financií Slovenskej republiky, keď Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/68/2005-100 zo dňa 24.04.2008 žalobu zamietol a Najvyšší súd Slovenskej republiky tento rozsudok potvrdil rozsudkom sp. zn. 5Sžf/64/2008 zo dňa 21.07.2009, keď vyslovil, že z dôvodu nepreukázania existencie skutočností odôvodňujúcich obnovu konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku, rozhodnutie o povolení obnovy konania bolo vydané v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval aj na neúspešné podanie žalobkyne na Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 128/2010-37 zo dňa 24.11.2010 nevyhoviel.

Žalovaný poukazoval na to, že rozhodnutím č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 posúdil otázku, či existujú zákonné a skutkové dôvody na povolenie obnovy konania a keďže existencia takýchto dôvodov nebola preukázaná, žalovaný týmto rozhodnutím zrušil rozhodnutie colného úradu č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004 o povolení obnovy konania vo veci rozhodnutia o vymeraní colného dlhu zo dňa 08.01.1998. Poukazoval na to, že skutkový a právny stav sa vo vzťahu k existencii, resp. neexistencii podmienok pre povolenie obnovy konania nezmenil a obnovu konanie nie je možné povoliť. Pretože otázka existencie dôvodov na povolenie obnovy konania už bola predmetom rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004, nebolo možné o obnove konania opätovne rozhodovať a colný úrad v súlade so zákonom konanie vo veci rozhodnutím č. 39729/2009-6031 zo dňa 02.12.2009 zastavil. Z týchto dôvodov nemôže vo veci návrhu na povolenie obnovy konania existovať rozhodnutie, keďže pôvodné rozhodnutie bolo v súlade so zákonom zrušené, pretože neexistovali ani skutkové dôvody pre jeho vydanie (dôvody pre povolenie obnovy konania neexistujú ani v súčasnosti).

Žalovaný ďalej poukazoval na to, že krajský súd v napadnutom rozsudku neuviedol, že ako správne konanie nemožno zastaviť, len poukazoval na existenciu rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/32/2005 zo dňa 04.11.2005 s uvedením, že v tomto je presne a jasne stanovený postup žalovaného v konaní o návrhu na obnovu konania. Podľa názoru žalovaného v tomto rozsudku nie je uvedený žiaden presne a jasne stanovený postup v konaní o návrhu na obnovu konania, ale uvádza sa v ňom len to, že colný úrad bude musieť vykonať príslušné dokazovanie za účelom čo najobjektívnejšieho zistenia materiálnej pravdy a enunciat tohto rozsudku neukladá colnému úradu povinnosť vykonať obnovu konania, iba zrušuje rozhodnutie colného úradu, ktorým bolo zastavené konanie vo veci povolenia obnovy konania a vec vracia na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou dôvodov, pre ktoré colný úrad konanie zastavil, konkrétne nesúhlasil s použitím ustanovenia § 30 ods. 1 písm. h/ správneho poriadku. Tento rozsudok podľa názoru žalovaného vôbec nevylúčil možnosť, že colný úrad po opätovnom posúdení predmetnej právnej veci v súlade so zisteným skutkovým stavom zistí existenciu zákonného dôvodu na zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku a konanie zastaví. V danej veci (vo veci obnovy konania) bolo vydané rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004, ktorým bolo v mimo odvolacom konaní zrušené rozhodnutie colného úradu č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004, ktorým bola obnova konania povolená. Dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie o povolení obnovy konania zrušené sa nezmenili a stále trvajú.

Z týchto dôvodov žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie zo dňa 18.10.2011 navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť, zotrvať na dôvodoch žaloby a pridriavajú sa svojich predchádzajúcich podaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP

a § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2662/2010-1410 zo dňa 27.01.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Žilina č. 39729/2009-6031 zo dňa 02.12.2009, ktorým colný úrad podľa § 30 písm. i/ správneho poriadku konanie vo veci povolenia obnovy konania týkajúceho sa právoplatného rozhodnutia o vzniku colného dlhu Colného úradu Žilina č. j. 16-6021/98 zo dňa 08.01.1998 zastavil, keďže v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Rozhodujúcim v danej veci je posúdenie, či žalovaný ako aj colný úrad postupovali správne, keď po zrušení rozhodnutia Colného úradu Žilina č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004 o povolení obnovy konania, rozhodnutím žalovaného v mimo odvolacom konaní (§ 65 správneho poriadku) č. 21953/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/12924/2004-75 zo dňa 15.11.2004, bolo konanie podľa § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku zastavené.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 62 ods. 1 správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné sa *na návrh účastníka* konania obnoví, ak:

- a/ vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,
- b/ rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak,
- c/ neprávny postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní,
- d/ rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ako sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní,

e/ rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé alebo rozhodnutie sa dosiahli trestným činom.

Podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 63 ods. 5 správneho poriadku proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad). Rozhodnutie o povolení alebo nariadení obnovy má odkladný účinok, pokiaľ sa napadnuté rozhodnutie ešte nevykonalo.

Podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že cieľom postupu správneho orgánu v konaní o povolení, resp. nariadení obnovy konania je rozhodnúť len o tom, či sú splnené zákonné predpoklady na to, aby sa v budúcnosti vo veci nanovo konalo. Ak obnovu konania navrhuje účastník konania, príslušný správny orgán je povinný o takomto návrhu vždy rozhodnúť. Úlohou správneho orgánu v rámci postupu podľa § 63 je teda posúdiť, či existuje právoplatné rozhodnutie vo veci, či bolo ukončené konanie pred správnym orgánom, či nie je obnova konania vo veci vylúčená zákonom z dôvodu jej neprípustnosti, či návrh na obnovu konania bol podaný účastníkom konania v zákonom ustanovenej lehote a či je splnený aspoň jeden z dôvodov pre obnovu konania ustanovených v § 62 ods. 1 správneho poriadku. Ak správny orgán obnovu konania povolí, neznamená to ešte, že sa tým rozhodlo o napadnutom rozhodnutí. O tom sa rozhodne až na základe postupu podľa § 64 a až v tomto postupe sa zistí, či návrh účastníka konania bol opodstatnený (a preto sa pôvodné rozhodnutie zmení

alebo zruší) alebo opodstatnený nebol (a nové rozhodnutie vo veci sa nebude líšiť od pôvodného napadnutého rozhodnutia).

Konanie o povolení obnovy konania sa začína dňom, keď návrh na obnovu konania došiel príslušnému orgánu (§ 18 ods. 2 správneho poriadku) a končí rozhodnutím (§ 46 a 47 správneho poriadku), ktorým sa obnova konania buď **povolí (nariadi)** alebo **zamietne**. Do úvahy prichádza aj rozhodnutie o zastavení konania, avšak iba z dôvodov uvedených v ustanovení § 30 správneho poriadku. Proti rozhodnutiu o povolení (nariadení) obnovy alebo zamietnutí návrhu na obnovu konania sa možno odvolať, resp. podať rozklad v zákonom ustanovenej lehote 15 dní.

Z obsahu administratívneho ako aj súdneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že rozhodnutím č. 16-6021/98 zo dňa 08.01.1998 Colný úrad Žilina oznámil žalobkyni vznik colného dlhu v sume 5.282.499,- Sk (175.346,84 eura). Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.01.1998, keďže žalobkyňa sa proti nemu neodvolala. Dňa 24.10.2000 doručila žalobkyňa colnému úradu návrh na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku. Colný úrad Žilina o tomto návrhu rozhodol rozhodnutím č. 3179/570-1/2/2002 zo dňa 15.01.2003 tak, že obnovu konania nepovolil. Oproti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodlo Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky tak, že rozhodnutím č. 11001/03/318/03/1 zo dňa 21.05.2003 napadnuté rozhodnutie colného úradu č. 3179/570-1/2/2002 zo dňa 15.01.2003 zrušilo a vrátilo colnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne Colný úrad Žilina rozhodnutím č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004 obnovu konania vo veci rozhodnutia Colného úradu Žilina č. 16-6021/98 zo dňa 08.01.1998 povolil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.03.2004. Následne na základe podnetu Colného úradu Žilina zo dňa 11.05.2004, Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky v rámci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 správneho poriadku, rozhodnutím č. 21954/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 rozhodnutie Colného úradu Žilina č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004 o povolení obnovy konania zrušilo. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa opätovne odvolanie o ktorom rozhodlo Ministerstvo financií Slovenskej republiky rozhodnutím č. MF/12924/2004-75 zo dňa 15.11.2004 tak, že odvolanie žalobkyne zamietlo a rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21954/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 potvrdilo. Následne sa žalobkyňa žalobou v zmysle ustanovení druhej hlavy tretej časti OSP domáhala preskúmania označeného rozhodnutia Ministerstva financií Slovenskej republiky, ktorú Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/68/2005-100 zo dňa 24.04.2008 zamietol.

Rozsudok krajského súdu následne potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky svojim rozhodnutím č. 5Sžf/64/2008 zo dňa 21.07.2009.

Vzhľadom na obsah administratívneho ako i súdneho spisu, dospel najvyšší súd k záveru, že potom ako Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky v rámci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 správneho poriadku, rozhodnutím č. 21954/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004 zrušilo rozhodnutie Colného úradu Žilina č. 219/4-1/2/2004 zo dňa 24.02.2004 o povolení obnovy konania sa vec dostala do štádia návrhu na obnovu konania.

S prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenia ako aj na obsah administratívneho i súdneho spisu možno sa stotožniť s právnym názorom krajského súdu, že o tomto návrhu vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. Je pritom právne irelevantné, že žalobkyňa sa domáhala žalobou na súde preskúmania rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 21.07.2004 a že bola v konaní pred súdom neúspešná. Súd totiž v zmysle ustanovení § 244 a nasl. OSP v konaní podľa piatej časti OSP upravujúcej správne súdnictvo preskúmava zákonnosť konkrétneho napadnutého rozhodnutia, ako aj postup, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal. Z citovaných rozhodnutí krajského ako aj najvyššieho súdu vyplýva, že rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky, ktorým bolo zrušené rozhodnutie colného úradu o povolení obnovy konania je v súlade so zákonom, keďže podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 správneho poriadku splnené neboli. Neznamená to však, že rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 21954/04/727/04/1204 zo dňa 21.07.2004, ktorým bolo zrušené rozhodnutie colného úradu o povolení obnovy konania a ktoré bolo predmetom tohto súdneho prieskumu sa konanie o návrhu na obnovu konania končí. Ušlo zrejme pozornosti žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa, že zrušením rozhodnutia o povolení obnovy sa konanie o obnove konania dostalo na začiatok, teda do štádia návrhu na povolenie obnovy konania o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Vzhľadom k tomu, že v zmysle ustanovení § 63 sa konanie o povolení obnovy konania končí rozhodnutím, a to buď *pozitívnym*, kedy správny orgán takémuto návrhu, po posúdení podmienok takéhoto konania vyhovie a obnovu konania povolí, alebo rozhodnutím *negatívnym*, kedy takémuto návrhu správny orgán nevyhoví. V každom prípade však musí správny orgán o takomto návrhu rozhodnúť.

V danom prípade z vyššie uvedeného vyplýva, že neprichádza do úvahy zastavenie konania v zmysle § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku, kedy sa vyžaduje ako dôvod pre zastavenie konania prekážka veci už raz právoplatne rozhodnutej. Keďže v danom prípade bolo rozhodnutie o povolení obnovy konania zrušené, neexistuje o tomto návrhu žalobkyne zo dňa 24.10.2000 žiadne rozhodnutie.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení ako aj z obsahu administratívneho i súdneho spisu možno sa stotožniť s právnym názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre zastavenie konania v zmysle § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou správneho orgánu rozhodnúť o návrhu žalobkyne na obnovu konania s prihliadnutím na právny názor vyslovený už v rozhodnutiach Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/68/2005-100 zo dňa 24.04.2008 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/64/2008 zo dňa 21.07.2009 pokiaľ ide o podmienky obnovy konania v predmetnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), pričom také vady konania pred krajským súdom, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti, resp. ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) nezistil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne priznal podľa § 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ich náhradu v sume 130,91 eura ktorá suma pozostáva z náhrady za jeden úkon právnej služby vykonaný

v roku 2011 v sume 123,50 eura (písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 18.10.2011) plus 1 x paušál v sume 7,41 eura, plus 20 % DPH v sume 26,18 eura.

Náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokátskej kancelárie Q. B. F. VYRVA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mierová 48/B, vedený v Československej obchodnej banke, a. s., č. ú. X. (§ 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), do troch dní.

Pokiaľ právny zástupca žalobcu žiadal priznať aj ďalšie trovy ako prevzatie a prípravu zastúpenia, prvú poradu s klientom ako aj účasť na pojednávaní krajského súdu dňa 20.07.2011 v odvolacom konaní, odmena za takéto úkony právnej služby (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) mu už bola priznaná súdom prvého stupňa a pre odvolacie konanie ju nemožno účtovať osobitne.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 479/2009 Z. z. bolo s účinnosťou od 01.01.2012 zrušené Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, ktorého pôsobnosť a právomoci na úseku správy daní a poplatkov prešli na novozriadené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, podľa informácií poskytnutých Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky v Bratislave, t. č. pre oblasť colníctva pôsobiace na adrese Vazovova ulica 2, Bratislava, odvolací súd podľa § 107 ods. 4 OSP na strane žalovaného koná s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne uvádzaného žalovaného.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Pr o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 23. augusta 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková